

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄.

ΤΟΜΟΣ Στ΄.
ΑΡΙΘΜ. 22 (142).

Σύνδρομη ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους ἑτησία μὲν
φρ. χρ. 25 ἑξάμηνος δὲ φρ. χρ. 12 1/2.

ΕΤΟΣ Στ΄.
τῆ 15/27. Φεβρουαρίου 1891.

Ο «ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ» ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΒΟΥΘ ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ «ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ».

Είδησις τῆς εἰς Γερμανίαν προσεχοῦς ἐλεύσεως τοῦ «στρατηγοῦ» Γουλιέλμου Βούθ, γενικοῦ ἀρχηγοῦ καὶ θεμελιωτοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς σωτηρίας, ἐλκύει καὶ πάλιν ἰδιαζόντως τὴν γενικὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ ἀξιοπεριέργου τούτου ἀνδρὸς καὶ ἐπὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ὅπερ διηγεκῶς προοδεῖον καὶ προκόπτον λαμβάνει ὁσημέραι εὐρυτέραν διάδοσιν. Αἱ ὁμολογουμένως μεγάλα αὐταὶ πρόοδοι καὶ ἐπιτυχία τοῦ «σωτηρίου στρατοῦ» ὀφείλονται βεβαίως εἰς τὴν ἀκατάβλητον ἐπιμονὴν καὶ καρτερίαν, μεθ' ἧς ὁ στρατὸς οὗτος ἐπιχειρεῖ καὶ διεξάγει τὸ προσηλυτευτικὸν καὶ ὄντως σωτήριον ἔργον του, ὑπὸ μηδενὸς ἐμποδίου ἀποθαρρυνόμενος καὶ μηδαμῶς ἀποκλίνων ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἣν διεχάραξεν ἐαυτῷ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ του. Ἡ πρώτη καὶ θεμελιώδης ἰδέα, ἐφ' ἧς ἐδράζεται ἡ αἴρεσις αὕτη τοῦ στρατοῦ τῆς σωτηρίας, εἶνε ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι ὀφείλουσι νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὸ θέλημα του· συγχρόνως δὲ καταπολεμεῖ ἡ αἴρεσις αὕτη

τὰς καθεστῶσας ἐκκλησίας ὡς ἀνικάνους νὰ προαγάγῃσι τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν ὑλικὴν εὐημερίαν τῶν πενήτων ἰδία, τὸν δὲ κυριώτατον αὐτῆς σκοπὸν, ἦτοι τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν ὅσον οἶόν τε πλείστων ἀπόρων καὶ δυστυχῶν ἀνθρώπων, ἐπιδιώκει διὰ ἱερουργιῶν μετὰ ψαλμωδίας καὶ κηρύγματος, τελουμένων οὐ μόνον ἐν

θεάτροις καὶ ἄλλοις ὁμοίοις ἰδρύμασιν ἀλλὰ καὶ ἐν ὑπαίθρῳ, ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ἐν ταῖς δημοσίαις πλατεταῖς. Τὰ μέλη τῆς αἰρέσεως ἀπέχονται παντὸς οἰνοπνευματώδους ποτοῦ, διάγουσι βίον ἀπλούστατον καὶ λιτότατον, ἀποφεύγουσι πᾶσαν κοσμικὴν διασκεδάσιν καὶ ψυχαγωγίαν, προσπαθοῦσι δι' ἀπαύστων θρησκευτικῶν ἀσκήσεων νὰ δαμάσωσι καὶ καταπνίξωσι πᾶν ψυχοφθόρον πάθος, καὶ πρὸ πάντων τὴν ὀργὴν, — τὸ δὲ κάλλιστον καὶ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἀξιώπαινον, ἀφοσιοῦνται μετὰ θανατοῦ προθυμίας καὶ αὐταπαρνήσεως εἰς τὴν περιθαλψὴν καὶ θεραπείαν τῶν πενήτων, εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν δυστυχῶν ἀπόρων, τῶν ὁποίων ἡ ἔνδεια οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ εἶνε, ὡς γνωστὸν, τοσοῦτον φρι-

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΒΟΥΘ.